

LÄRARHANDLEDNING

FAKK ALLA

AV ULF STENBERG OCH EMIL ROSÉN ADSTEN
I SAMARBETE MED TEATER FRYSHUSET

UNGA DRAMATEN

A woman with dark hair, wearing a brown sleeveless dress, is looking upwards and to the right. The background is a dark blue, textured surface. A large yellow diagonal shape covers the bottom-left corner of the image, containing text.

HEJ!

Varmt välkommen till Unga Dramaten och Teater Fryshusets föreställning Fakk alla.

I det här materialet ger vi dig några övningar och ingångar till hur du kan föra samtalet vidare i klassrummet om tematiken och upplevelsen.

Har du några frågor kontakta: ungadramaten@dramaten.se

INFÖR BESÖKET

Som form har teatern tusentals år på nacken och är ett sätt att samtala om vår existens och tiden vi befinner oss i. De eviga frågorna om livet, döden, existensen och ödet genljuder genom historien. Det finns idag få rum som det scenkonstupplevelsen skapar. Ett rum där du tillsammans med andra under en begränsad tid och i ett absolut här och nu upplever något som inte går att återskapa, pausa eller reproducera. Det är ögonblickets konstform om evighetens frågor.

Vad teater kan göra är att genom sin upphöjda form göra verkligheten verkligare genom att syna våra mellanmänniska förehavanden, våra liv, tiden vi befinner oss i och samhällets utveckling. I bästa fall fungerar det som en reflektionsyta där vi i stunden får möjlighet att få se oss själva i relation till andra, osäkrar våra invanda föreställningar och få oss att ställa ytterligare frågor. I det här materialet hittar du som lärare förslag på en samtalsmodell som kan stärka dina elevers individuella upplevelser och samtidigt öppna upp för fler tolkningar än den egna.

Innan ni besöker oss på Dramaten rekommenderar vi att ni pratar om teaterbesöket. Vilken relation har eleverna till teatern, vilka förväntningar och farhågor?

En enkel sak som att berätta vart teatern ligger geografiskt, hur du hittar till toaletter, längden på föreställningen och att det kommer finnas värdar på plats som gärna svarar på frågor är konkret information som ger trygghet i mötet med teatern. För många elever kan besöket på Dramaten vara den första gången de möter scenkonst, tillsammans skapar vi förutsättningarna att göra besöket så givande som möjligt och öppnar fysiska och mentala dörrar till konstens möjligheter till att göra tanken och världen större.

Har du varit på teater någon gång?

Vad är skillnaden mellan teater och film?

Vad är skillnaden i att uppleva något tillsammans med andra än att uppleva det själv?

Hur är det att vara publik på en teater, är det skillnad från till exempel att gå på bio?

Vad har du för förväntningar eller farhågor inför besöket?

KRIMINELL

adj.

brottslig, asocial, brottmåls-, illegal, olaglig, straffbar

subst.

brottsling, förbrytare, lagbrytare, gärningsman, bov, skurk, gangster, bandit

DISSKUTERA:

Vad associerar du med ordet kriminell?

Var ifrån kommer din bild av kriminell ifrån?

Vad definierar du som en kriminell handling?

”Fiktiv ondska är romantisk och omväxlande;
verklig ondska är dyster, trist, tråkig.
Fiktiv godhet är tråkig;
verklig godhet är alltid ny, underbar, berusande.”

Simone Weil

Vad är skillnaden mellan fiktivt
och dokumentärt material?
Är det viktigt att veta om en berättelse är
fiktiv eller dokumentär? Varför/varför inte?

REGISSÖRERNAS EGNA ORD

NÄR VI INLEDDE SAMARBETET MED UNGA DRAMATEN, 2016, VAR SITUATIONEN DESPERAT FÖR OSS SOM ARBETAR MED UNGA I UTSATTA MILJÖER. TYVÄRR HAR DET INTE BLIVIT BÄTTRE SEDAN DESS. DET HAR BLIVIT VÄRRE.

Fakk alla är tredje delen av en trilogi, som inleddes med Klipp han och fortsatte med Bye bye bror. Klipp han handlade om de döds-skjutningar som eskalerade under 2016 och som tyvärr fortsätter idag, med ännu större kraft. Bye bye bror handlade om att lämna gängmiljön och den destruktiva manliga identiteten, hitta en ny manlig identitet, utanför machokulturen. Och nu gör vi Fakk alla, som handlar om tjejerna inom den livstilskriminella miljön. Vi har under några år sett en ökning av antalet livstilskriminella kvinnor. En ökning också av antalet kvinnor som vill lämna. Så för oss kändes det självklart att nu berätta den här historien, som bygger på framförallt två kvinnors verkliga erfarenheter.

Teater är inte för oss ett självändamål. Vi håller inte på med teater för att vi endast vill skapa god scenkonst, utan för oss är det ett verktyg för att skapa samhällsförändring. Och ändamålet med den här berättelsen är att synliggöra kvinnorna i den kriminella miljön. Skillnaden mellan att vara kvinna och att vara man i den här miljön. Skillnaderna i möjligheter att lämna den miljön, för det finns idag en nästintill obefintlig hjälp för kvinnor att lämna. De barn som riskerar att hamna i de här miljöerna kan vi identifiera när de är runt sex år gamla. Vi vet precis vad vi ska göra för att de inte ska hamna där, men vi tycker att det blir för dyrt om vi ska sätta in insatser för att stötta det barnet i deras hemmiljö, skolmiljö och fritidsmiljö. Så vi väntar tills det går åt helvete. Då sätter vi in resurserna: vi låser in dem. Och då är det både dyrare och svårare att skapa en positiv förändring. Allt det här vet vi. Ändå fortsätter vi med samma illa fungerande strategi. Vi tar inte hand om de barn som behöver det mest. Vi bara låser in dem. Vi vet att det kommer gå åt helvete för dem, men det struntar vi i, för det är inte är våra barn. Det är någon annans. Alla de här tjejerna, och killarna, offerar vi. Vi har kunskap och vi har råd, vi har så jäkla mycket råd, att ta hand om alla de här barnen på ett vettigt sätt. Vi vet precis vad vi ska göra, men vi struntar i det.

Det är ovärdigt.

ULF STENBERG OCH EMIL ROSÉN ADSTEN

VALÅR 2022

Organiserad brottslighet är en av de största valfrågorna i debatten inför valet i höst.

Vad säger de olika partierna om att bekämpa organiserad brottslighet i Sverige?

Vilka åtgärder presenteras för att förebygga organiserad brottslighet?

Hur beskrivs bakgrundsfaktorer till att individer hamnar i kriminella verksamheter?

Hur förhåller sig de olika partierna till samhällets ansvar och enskilda individers ansvar?

SKRIVÖVNINGAR

DAGBOK

Ge eleverna i uppgift att under en månad skriva dagbok.

En anteckning per dag med minimum av 30 ord.

Efter en månad, låt eleverna skriva ihop en personlig essä baserat på sina anteckningar.

FLÖDESSKRIVA

Ett enkelt sätt att komma igång med skrivandet.

Sätt en timer på 90 sekunder.

Skriv ner samtliga ord som kommer.

Inga krav på meningsbyggnader.

(GRUPPÖVNING) VAD PÅVERKAR MIN POSITION I SAMHÄLLET?

Vad är makt och finns det yttre faktorer som påverkar status och position i samhället?

I min kompisgrupp?

I skolan?

I familjen?

MARIAS ORD

JAG SKULLE VILJA HÅLLA ETT BRANDTAL, MEN JAG ÄR INTE RIKTIGT DÄR JUST NU. JAG SKA FÖRKLARA VARFÖR.

För två månader sedan begravde jag en av mina bästa vänner. Det är svårt för mig att berätta min historia utan att prata om honom. Han finns, liksom jag, med i manuset. När polisen berättar om de där grabbarna vi umgicks med, en av dem var han. Han blev trettiofyra år gammal och sköts ihjäl utanför sitt hus, där hans fru och tre barn låg och sov. Och det är en del av den här historien, för de här berättelserna berättas alltid av oss som överlevde.

Det är alltid överlevarnas röster som hörs. Det lyfts som något positivt att vara den som överlevt, den som har fått ett lyckligt slut. Men jag vet inte om man vill vara en överlevare när man har överlevt majoriteten av sina vänner innan man har fyllt trettio. Det kommer med ett stort ansvar. Att vara en röst för den som inte längre har någon röst. Och så ser det ut, för majoriteten av oss lever inte det liv som jag lever idag. De flesta är människor som man inte vill lyssna på längre för att de är inlåsta, har förbrukat samhällets förtroende eller ligger under jord. Och jag tänker att det är med det ansvaret som vi är här idag.

Jag har en stor respekt för det livsverk som Emil och Ulf är mitt i att skapa. De har ägnat sina karriärer åt att ge röst till dem som inte har någon. Hade de inte gjort det hade nog ingen gjort det. Att få berätta den här berättelsen på Dramaten är just att vara en röst åt dem som inte har någon röst längre. Och då får konsten ett större syfte: att påverka. Våra vänner som dör i förorter idag blir helt avhumaniserade. Man ses inte som vanliga individer längre. Man tänker inte på hur traumat påverkar dem som tittar på, eller dem som begraver. Det är en farlig samhällsutveckling, som vi kommer få betala för sedan. Som tjej i den här kontexten har man en speciell roll. Vi är inte främst de som skjuter eller blir skjutna idag. Men vi kan bli skjutna av misstag, för att vi är på fel plats.

Det var inte länge sedan vi begravde en ung tjej i Stockholm av den anledningen. Men just nu har många av oss rollen att vi begraver våra män, papporna till våra barn och våra bästa vänner. Att vara kvinna i de här miljöerna är en skyddsfaktor tills du själv blir kriminell. Risken är lägre att du, som tjej, blir det. Men när du väl är i den världen, då är du extra utsatt. Alla tjejer som jag bodde med under tiden jag var inlåst hade blivit våldtagna, en, två eller tre gånger. Självskaumbeteende var så vanligt att jag stack ut för att jag inte skar mig. Vi fick inte vara själva när vi rakade benen, för en flicka hade skurit upp hela sitt underliv med en rakhyvel.

Den lilla grupp av oss som lämnar den här miljön, och lyckas bygga ett liv som är värdigt, känner ofta att vi inte kan berätta om vår bakgrund. Det finns så mycket fördomar: en gång kriminell, alltid kriminell. För många jobb görs en kontroll i belastningsregistret. Man ifrågasätts på grund av sin bakgrund. Nu är jag i en position där jag inte längre har några skelett i garderoben, men många av mina vänner har det, och då får man undvika positioner där man kan bli fullständigt uthängd.

Som överlevare lever man ett liv i sorg. Varje gång man har något att vara tacksam över undrar man varför ens vänner inte också kan ha det, eller varför just jag har fått det. Vi har många gravar vi besöker. Många döda vars barn vi hjälps åt att uppfostra. Det lyckliga slutet blir inte lyckligt, för vi vet vilka som har stupat på vägen dit. Det ni ser på scenen idag är en historia om en överlevare, men det är en person med speciella förutsättningar och ett slut som inte hör till de vanliga. För varje överlevare ni möter ligger minst tio andra under jord. Och dem har vi begravt tillsammans.

Maria Moraes, sakkunnig i projektet. En gång Sveriges yngsta rånare.

Arbetar idag som föreläsare, Vd för ett omsorgsbolag och är socialpolitiker i Linköpings kommun

DISSKUTERA

Maktrelationer och förväntningar utifrån kön.

<https://www.aftonbladet.se/nyheter/kolumnister/a/wOJ3WA/sehlstedt-sa-har-metoo-gjort-kvinnor-mer-kriminella>

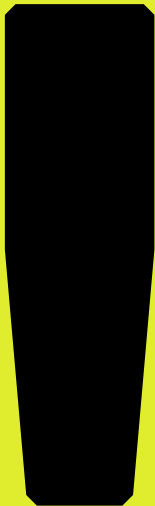
(Aftonbladet, 2022-02-08)

VÄRDERINGSÖVNING

Värderingsövningar är ett bra knep att ta till när man vill starta en diskussion och få alla involverade. Genom att ställa värderingar och påståenden mot varandra visar man ofta på hur svårt det är att ta ställning i olika frågor, att det oftast finns undantag från regeln och att alla inte tycker lika. Viktigt att tänka på när man leder övningarna är att man inte lägger en egen värdering i de påståenden man presenterar. Risken är då att deltagarna antingen väljer att medvetet svara "rätt" eller "fel" och man förlorar meningen med övningen. Det är också viktigt att innan man börjar övningen poängtera att man inte får kommentera de andra deltagarnas val och att man själv som ledare inte kommer att värdera svaren som ges.

HETA LINJEN

Heta linjen är ett sätt att verkligen realisera hur svårt det är att ta ställning. Det finns inga gråzoner och heller ingen möjlighet att välja en neutral plats om man är osäker. Det är även här mycket bra att göra linjen fysisk (snöre eller tejp) och att tydligt markera ja och nej. Du kommer med ett påstående, därefter väljer gruppen antingen ja eller nej. Ställ därefter frågan direkt till ett par elever om varför han eller hon valde just den sidan. Meningen är att eleverna skall formulera varför man svarade somg man gjorde och utifrån det skapa en diskussion.

- Människan föds god.
- Alla människor har samma värde.
- En ond handling är berättigad om det leder till något gott.
- Människan har en fri vilja.
- Jag har en fri vilja.
- Det finns ett rätt och ett fel.
- Alla människor har ett samvete.
- En kan förlåta allt.
- Jag kan förlåta allt.
- Att döda någon är alltid fel.
- Lagen är lika för alla.
- Det finns tillfällen då det är berättigat att bryta mot lagen.
- Dödsstraff borde införas i Sverige.
- Straffen är för milda i Sverige.
- En borde kunna bli straffad när en är under 15 år om en begår allvarliga brott.
- Det finns brott som man aldrig borde bli fri ifrån.
- När du suttit av ditt straff är du fri från skuld.

LÄNKAR

FRYSHUSET

www.fryshuset.se

UMO

www.umo.se

MASKROSBARN

www.maskrosbarn.org

BROTTSOFFERJOURN

www.brottsofferjouren.se

BRIS

www.bris.se

ATT PRATA OM EN SCENKONSTUPPLEVELSE – EN MODELL FÖR FÖRDJUPAT SAMTAL

Teater väcker känslor, det kan vara drabbande, härligt, svårt eller för den delen likgiltigt. För dig som lärare kan det vara lätt att hamna i att försvara eller förklara upplevelsen men genom att öppna upp för möjligheten till reflektion och analysera i grupp kan scenkonstverket i sig växa hos de enskilda individerna och ge möjlighet till en djupare förståelse för den individuella tolkningen.

Som lärare behöver en inte vara expert på en scenkonstföreställnings innehåll, tematik eller problemställningar. Du som lärare är också en åskådare och har precis som dina elever din egen upplevelse av det ni ser ihop.

Att kunna prata om upplevelsen inom ett tydligt ramverk skapar en djupare analys av det en upplevt. Då ges möjligheten till att lyssna på andras individuella tolkningar utan att för den sakens skull hamna i polemik om vem som har tolkningsföreträde i värderingen av konstverket. Modellen för samtal liknar samma analysmodell som används inom konst- och litteraturanalys, vad står på, mellan och bortom raderna men här anpassad till scenkonsten med dess kollektiva tecken. ’

UTGÅNGSPUNKTER

Konst har alltid en mottagare och en avsändare.

Konst är subjektiv och i en scenkonstföreställning består allt du ser av val. Det finns en anledning till att rummet ser ut som det gör. Att ljuset har just den nyansen, att kläderna ser ut på ett visst sätt och att ljudet är precis exakt så som det är. Som individ utgår vi från vår egen förkunskap och erfarenhet. Om en utgår från föreställningens form, hur det ser ut och vilka val som har gjorts, samt undviker så långt som möjligt att hamna i värderingar, så kommer en också djupare in i förståelsen för upplevelsen.

Ingången till ett scenkonstverk kan delas upp i fem olika delar.

Känsla är privat och flyktig, den kan vara svårfångad i ord och obehaglig att dela med sig av i grupp.

Association som utgår ifrån den subjektiva upplevelsen av scenkonstverket och bygger på individens egna erfarenheter. Att i samtal utgå från associationer till verket kan bidra till att skapa isolerade öar.

Tolkning vilket utgår från verkets beståndsdelar och låter det växa sig större.

Kunskap kan både gynna tolkningen men även låsa verkets innebörd. Kunskap har även exkluderande effekter där personer med högst betyg, flest universitetspoäng eller ett större ordförande får tolkningsföreträde i analysen av verket.

Åsikt låser samtalet, om en invid tycker verket är bra och en annan att det är dåligt hamnar lätt samtalet i vem som har rätt. I relation till makt inom gruppen leder detta oftast till att en åsikt står över en annan.

Genom att tolka verket närmar du dig såväl en gemensam kunskapsinhämtning och en större förståelse för vilka associationer olika individer har av verket.

När du börjar samtalet så är det viktigt att klarlägga att det inte finns något rätt eller fel i hur en tolkar.

1. Vänta med värderingar.
2. Alla val i konstverket är medvetna val
3. Utgå från dig själv.

TECKENINSAMLING

Tecken är verkets beståndsdelar. I ett scenkonstverk så kan du med fördel utgå från de olika konstnärliga skrän som medverkar till verkets helhet: Ljus, Ljud, Scenografi, Kostym, Text, Skådespelare, Mask, Rörelsemönster. Sök efter likheter och motsatser.

I detta stadiet skall inget tolkas. Ta tid på er, ju mer tecken ni har desto mer har ni att utgå ifrån i tolkningen. Teckeninsamlingen är också ett sätt att minnas föreställningen.

När började föreställningen?

Har alla samma upplevelse av en startpunkt?

Låt gruppen beskriva händelseförloppet så konkret som möjligt.

När vi väl har vårt händelseförlopp och våra tecken är det dags att tolka dess innebörd.

Vad symboliserar scenografins tecken?

Vad har maskens symbolspråk för syfte?

Vad vill regissören med de val som gjorts?

Hur används tiden?

Vem blir du som publik? Är du en del av verket eller tittar du bara på?

Hur förhåller sig ljudet till händelser?

När vi kommit hit så kan vi närma oss våra egna individuella associationer.

Vad associerar jag till de olika rollkaraktärerna? Känner jag igen mönster i relationer, uttryck och känslor? Kan jag relatera det till mitt eget liv?

Här får samtalet blomma ut och tyckandet ta plats.

ATT PRATA OM SCENKONST

Vad handlar föreställningen om?

Hur börjar den?

Hur slutar den?

Vem eller vilka står på scen?

Vart utspelar sig föreställningen?

Föreställningen baseras på dokumentärt material, riktiga historier, spelar det någon roll för din upplevelse?

Varför vill teatern berätta den här historien?

ÖVNING - TOLKA

Tidsåtgång: 1 lektion

Öva på att tolka genom musik.

Shoreline - Broder Daniel (2001/2004)

Shoreline - Anna Ternheim (2005)

Diskutera i grupp, likheter och skillnader i de båda musikstyckena. Börja med det konkreta utan att värdera i bra eller dåligt och landa i hur ni själva upplever de olika låtarna.

Läs låttextern och tolka: Vad står på raderna? Mellan raderna? Bortom raderna?

SCENKONST I SKOLAN

Du har sett en föreställning. Kanske såg du den tillsammans med din klass och kanske finns det en förväntan om att prata om föreställningen efteråt. Här följer några tankar om konst i skolan och en enkel metod för hur ett sådant samtal kan föras.

KONSTEN OCH SKOLAN

Med konst menas här musik, dans, teater, litteratur, fotografi, bildkonst och andra konstnärliga uttryck. Ett konstverk kan vara en musikvideo, en hiphoptext, en roman, en operauppsättning eller en staty lika väl som en målad tavla. När en skolklass ser en teaterföreställning är konsten och skolan på besök i varandras världar. Skolan bjuds in att ta del av ett professionellt verk som är framtaget med konstnärliga förtecken och på samma gång tar konsten klivet in i skolans verksamhet, där skolans ramar och styrdokument gäller. Konst i skolan kopplas ofta till olika sorters kunskap. Lars Lindström, professor i pedagogik, har delat in konst i relation till kunskap i fyra olika fält : kunskap om konst, kunskap i konst, kunskap med konst och kunskap genom konst.

Kortfattat kan det beskrivas som att kunskap **OM KONST** handlar om att känna till olika konstnärer och konstarter. Den sortens kunskap breddar kännedomen om olika kulturella referenser och beskriver en kulturhistoria, men den bearbetar inte upplevelsen av konstverket.

Kunskap **I KONST** kan lite förenklat beskrivas som kännedom om själva utförandet; eleverna lär sig att spela instrument, skriva dikter i ett specifikt versmått eller om färglära. Detta är kunskaper som gör det lättare att se nyanser och konstnärliga val även i andras arbeten – men den säger fortfarande ingenting om vad en målning förmedlar och den kommer inte åt det förunderliga i ett musikstycke.

Kunskap **MED KONST** betyder att det estetiska uttrycket, antingen det är dans, måleri eller något annat, används för att uppnå insikter eller kunskaper om något annat än själva konstverket. Om elever får dansa molekylbindningar eller spela rollspel om vikingatiden, så vidgar det kunskapen om kemi och historia, eftersom de estetiska läroprocesserna stimulerar andra delar av hjärnan än traditionell bokkunskap – men det betyder inte att den konstnärliga upplevelsen i sig blir tagen på allvar.

GREJEN MED KONST – KUNSKAP GENOM KONST

Det som är unikt med konst, till skillnad från t.ex. en artikel, föreläsning eller ett nyhetsinslag, är att konsten aldrig hävdar någon sanning. Konstnären kanske vill eller tycker något, men själva konstverket är alltid subjektivt, precis som upplevelsen alltid är personlig för den som lyssnar eller betraktar.

Ibland talar man om konstverket som en reflektionsyta, alltså en spegel: publiken ser en föreställning, men det är de egna reaktionerna som utgör den konstnärliga höjden. Det betyder att frågan om vad ett konstverk betyder inte är lika relevant som vad jag själv upplever och varför jag upplever det så. Detta sätt att förstå sig själv och världen genom konst kallas just kunskap genom konst. Här inryms självkänedom, kunskap om egna känslor, värderingar och ställningstaganden - men också kunskap om samhällets normer och om andra människors tolkningar. Kort sagt, en kännedom om var den egna upplevelsen av världen hamnar i relation till andras. Upplevelsen kan vara av existentiell, andlig, politisk eller psykologisk natur.

KONSTEN OCH LÄROPLANEN

I läroplanerna för grundskolan och gymnasiet LGR11 och GY11 finns gott om argument för att ge konsten ett stort utrymme i skolan. Framförallt hittas de i läroplanernas första delar om värdegrund och skolans övergripande mål, där demokratiska, individstärkande och tolkande lärprocesser framhålls som särskilt viktiga. Skolan har i uppdrag att uppmuntra demokratiska arbetsformer och utveckla elevernas förmåga att göra personliga ställningstaganden och träning i att argumentera för sin sak. Skolan ska arbeta med entreprenöriellt lärande, d.v.s. ett skapande lärande, där olika delar sammantaget ger nya eller andra värden.

OM FRYSHUSET

Stiftelsen Fryshuset är en ideell organisation som är religiöst och politiskt oberoende. Fryshuset bedriver ett 50-tal olika verksamheter på flera orter runt om i Sverige, där unga har möjlighet att utöva sina passioner, skapa och delta i ungdomsdrivna aktiviteter, utbildningar och arbete. Fryshuset arbetar för att samhället ska ta ungas åsikter och idéer på allvar efter övertygelsen om att det bidrar till ett kreativt och lösningsinriktat samhällsklimat där vi vågar tänka nytt och hitta nya lösningar. Fryshuset gör det möjligt för unga att genom sina passioner förändra världen!

www.fryshuset.se

Teater Fryshuset är en turnerande rikstäckande teater som spelar pjäser med tema kring aktuella sociala frågor, utsatta grupper och destruktiva utanförskap. Teater Fryshusets föreställningar kan beskrivas som vittnesmålsteater och berättelserna är alltid ett resultat av dokumentära processer eller baserade på sanna historier. Teatern samarbetar nära Fryshusets sociala verksamheter såsom Passus, Exit, United Sisters, Fryshusandan och Nätvandrarerna för att fördjupa, bredda och väcka ytterligare engagemang i sin konstnärliga verksamhet.

OM UNGA DRAMATEN

Unga Dramatens verksamhet riktar sig till barn från förskoleåldern upp till ung vuxen. Givetvis är vuxna lika välkomna. Vi strävar alltid efter en allåldersprincip; föreställningarna ska kännas relevanta för alla – oavsett ålder.

Unga Dramaten presenterar nästan alltid nyskrivna pjäser. Dockteater, dansteater, musikteater, humor – och berättelser om det mest sårbara och känsliga. Alltid med en strävan att sätta barnets perspektiv i första rummet. Under ett spelår bjuder vi på många nya produktioner, men vi repriserar också tidigare favoriter. Barnpubliken förnyas i snabb takt, så håll utkik efter föreställningar som du vill kunna se igen.

Att presentera konst för unga är att visa på att det finns rum i samhället där vi får vara människor i egen rätt. Rum där allt ryms – och där vi kan identifiera oss med varandra oavsett erfarenheter.